

saa Henseende var at overvaage, var det farligt at fortsætte ad den Vej, og dernæst, at med de stadig stigende Priser var Forholdet det, at enhver, der kunde faa en Skibsladning Foderstoffer til Landet, tjente Beløb af 2—300 000 Kr. paa en enkelt Skibsladning. Og jeg gjorde opmærksom paa, at her var et Forhold, hvor der maaske var Grund til under de ekstraordinære Tilstande at lade Staten midlertidig overtage Importen. Jeg nævner dette for at vise, at Tilstanden den Gang var en ganske anden end nu. Ærede Medlemmer vil ogsaa deraf kunne se, at selv om jeg er en meget stor Teoretiker — og det har jeg hørt gentagne Gange —, kan jeg dog ogsaa tage Hensyn til reelle Forhold. Men nu er der den beklagelige Modsætning, og den synes jo at skulle fortsætte sig, at da jeg mente, at Tidspunktet var til, at Staten skulde overtage Importen, var det ærede Medlem ganske aabenbart ikke af den Anskuelse, og nu, da jeg ikke ser nogen som helst Grund til, at vi skal fortsætte med en saadan Statsimport af Foderstoffer, ønsker Hr. Rode, den skal fastholdes og fortsættes. Det er jo meget uheldigt og beklageligt, at jeg saaledes stadig skal være i Uoverensstemmelse med det ærede Medlem.

Hr. Rode udtalte, at den eneste Lov, der gav Chance for fuld Ombytning, er den Lov, som gælder i Aar, og som er underskrevet den 19de September 1919. Ja, denne Lov gav Ombytningsret, endda paa to Maader, for den tilbød Ombytning in natura, kg for kg, og føjede den Bestemmelse til, som jeg nævnte, da jeg sidst havde Ordet, at den endelige Afregning skulde finde Sted paa Basis af Majsens Cifpris. Men som jeg berørte i Gaar, har Skibsaftalen medført, at begge disse to Veje, der var anvist, for at Landbruget kunde faa virkelig Ombytning, ikke kom til at betyde noget, fordi man paa Grund af denne faste Skibsftale ikke turde byde mere end 20 Tdr. pr. Ejendom, og saa betyder Ombytningsretten ikke noget, saa betyder den i hvert Fald for lidt. Det store Flertal af Landmænd turde ikke binde sig til at tage Ombytningskorn; naar der ikke var Sikkerhed for, at de kunde faa det alt sammen ad den Vej, gik de andre Veje. At der ogsaa kan have været Landmænd, der har sagt: Vi vil se Tiden an, vil jeg ikke nægte, det er der altid. Men jeg gentager min Anmodning til Hr. Rode om her at dokumentere, naar og hvor jeg har opfordret Landmændene til at lade være med at benytte deres Ombytningsret.

Hr. Rode stillede det Spørgsmaal: Sikrer da denne Lov fuld Erstatningspris? Der er ikke noget Menneske, der ved det, siger det ærede Medlem, Valutaens Stigning kan gøre sig gældende paa en saadan Maade, at Majsprisen stiger meget stærkt. Ja, det er rigtigt, og hvis man vil være fuldkommen sikker i saa Henseende, burde man egentlig medtage en Bestemmelse af den Beskaffenhed, som fandtes i den forrige Lov, at man skulde foretage den endelige Afregning ved en Slags Bonusudbetaling, naar den gennemsnitlige Majspris for en længere Periode af Høstaaret forelaa bekendt. Jeg har ogsaa sagt, at jeg for mit Vedkommende ikke vil modsætte mig noget saadant, men jeg tror i og for sig ikke, det er noget velset. Man vil hellere have den faste Pris, og der er saa meget mere Grund til det, som der i Øjeblikket, fordi der har været et saa lille Forbrug af Majs i Sommer, og fordi man i Henhold til Skibsftalen har fortsat med at sejle Majs hjem, er store Lagre her i Landet. Det er ikke statistisk opgjort, hvor meget her er, og det kan vanskeligt statistisk opgøres. Jeg har spurgt, om det ikke kunde lade sig gøre, men de, der har Forstand paa det, har ment, at en saadan Opgørelse altid bliver behæftet med større eller mindre Fejl, naar man skal have at vide, hvad der ligger hos Købmændene, og hvad der ligger hos Landmændene, kan man ikke faa opgivet. Men der menes at være 50 000 Tons hos Eksportørerne, og dertil kommer i en nær Fremtid de 50 000, vi vekslede Ord om før, saaledes at der vil være til Salg i de nærmeste Maaneder over 1 Mill. Tdr. Majs. Der er ikke Mangel paa Majs. Der er fri Indførsel, hvis vi ikke selv forhindrer det, der er Tonnage nok til at sejle Majsen hjem, og — det er det, man skal lægge Mærke til — Jydsk Andelsfoderstofforretning tilbyder Majs til Levering i November og December Maaneder til 37 Kr. til Landmændene.

Det er det, der har faaet mig til her at foreslaa, at vi giver en fast Pris. Saa er vi ude over Spørgsmaalet, saa er det ude af Verden, og saa ved Staten ogsaa, hvad det drejer sig om; ellers bliver der yderligere et usikkert Moment i vort Overslag over, hvad det hele vil koste. Landmændene for deres Vedkommende ønsker ogsaa at faa en fast Pris. Men jeg har sagt, at hvis ærede Medlemmer finder, at denne Pris ikke giver fuld Erstatning, kan der være Tale om at sætte den op, og hvis jeg maatte forstaa Hr. Rodes Udtalelser paa den Maade, at han og